De Catalunya, al món —*Concert per a violí* de Juli Garreta

Tardes al Palau
Dilluns, 12 de maig de 2025 – 19 h
Sala de Concerts

En co-producció amb:

Amb la col·laboració de:

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Jaime Naya, violí
Montserrat Seró, soprano
Cor Madrigal
El Cor Canta
Orquestra Camerata XXI
Xavier Puig, director

I

Juli Garreta (1875-1925)
Concert per a violí i orquestra, en Sol menor

I. A poc a poc / De pressa moderat
II. A poc a poc
III. A poc a poc / Cadència / De pressa

Jaime Naya, violí

II

Joan Lamote de Grignon (1872-1949)
Prec de Madona Elisenda (de Dos poemes de Jeroni Zanné)

Ros ton cabell, blau ton vestit (text de Jeroni Zanné)

Uns llavis molls de la fresca rosada (text de Jeroni Zanné)

Montserrat Seró, soprano

Ricard Lamote de Grignon (1899-1962)
Un prat (ballet, selecció)

Jocs i danses vora la font (escenes 1 i 2)
Escena i dansa de l'esglai (escenes 3 i 4)

Joan Manén (1883-1971)
El pardal (per a cor i orquestra)

Cor Madrigal

Marc Migó (1993)
La força de voluntat, per a soprano, cor i orquestra (basat en un conte de Quim Monzó; estrena)

Montserrat Seró, soprano; **Cor Madrigal**; **El Cor Canta**

Primera part, 40 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 40 minuts.
La durada del concert és aproximada.
Concert enregistrat per Catalunya Música.

#coral #estrenes #patrimonicatalà #jovestalents

Dibuix de Ricard Lamote de Grignon dissenyat pel ballet "Un prat"

Poema

N'eren deu mil, els trabucaires.
I l'univers un tro.
Blancafort i Toldrà toquen l'última sardana.
Miró, entre ocells i barretines, aviva els horts solars.

Qui és el Desvetllat? No siguis estantís.
Obre't al llamp, al vent i a la ferida.

"Goiteu ací, ermitana",
diu el pastor, el de la Caterina.

I Sales assevera, des de Macorís:
"L'Arreu, l'Enlloc o el Qui-Sap-On
no em són més estrangers que el Temps i que la Vida".

Lluís Calvo
Del llibre *Estiula* (fragment del poema "Mollera i núvol").
Barcelona: LaBreu Edicions, 2011.

Avançament de temporada
2025–2026

Palau
de la Música
Catalana

—*Palau 100*

21.10.25
musicAeterna
& Currentzis

27.10.25
Fujita, Royal Philharmonic
Orchestra & Petrenko
—*Simfonia núm. 2* de Sibelius

06.11.25
Orquestra Filharmònica
de Tòquio & Chung
—*La consagració de la primavera*
de Stravinsky

21.11.25
Orquestra Simfònica de la Ràdio
de Baviera & Rattle
—*Simfonia núm. 7* de Bruckner

21.01.26
Orquestra Simfònica de l'SWR
de Stuttgart & Roth
—*Daphnis et Chloé* de Ravel

17.02.26
London Symphony Orchestra
& Noseda
—*Concert per a piano núm. 2*
de Chopin

18.02.26
West-Eastern Divan
Orchestra & Mehta
—Schubert i Beethoven

11.03.26
Balthasar Neumann Chor
& Orchester & Sow
—Palestrina, Donati i Bruckner

18.03.26
Soltani, Orquestra Simfònica d'Islàndia
& Ollikainen
—*L'ocell de foc* de Stravinsky

29.04.26
Jansen & Camerata Salzburg
—*Les quatre estacions* de Vivaldi

19.05.26
Staatskapelle Dresden & Gatti
—*Requiem* de Verdi

27.05.26
Budapest Festival Orchestra & Fischer
— Escena final de *La valquíria*
de Wagner

Abonaments ja disponibles a partir de 250 euros.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 19 de maig
i entrades individuals a partir del 26 de maig.
Més informació a palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Comentari

A la darreria de l'estiu del 1923 un grup d'artistes va retre homenatge a Juli Garreta a la font Moixina d'Olot. Segons Joan Gay i Joaquim Rabaseda, el violinista Francesc Costa –que hi era present– podria haver-li suggerit la composició d'una obra per a violí i orquestra. Sigui com sigui, dos anys més tard, el *Concert per a violí i orquestra* ja estava acabat.

Estrenat l'octubre del 1925 al Palau de la Música Catalana per Costa i l'Orquestra Pau Casals, el concert fou una de les darreres composicions del músic, que morí pocs mesos després. Garreta va crear una obra neoclàssica, fidel als models del passat, però que dialogava amb l'avantguarda. La crítica en valorà l'extraordinària orquestració, l'estètica clàssica dels seus tres moviments i la contenció virtuosística del violí. Tot i ser poc programat, aquest *Concert* revela el talent i la singularitat d'un dels noms claus del patrimoni musical català, de qui enguany se celebra el 150è aniversari del naixement.

Joan Lamote de Grignon va ser una figura cabdal de la vida musical catalana del segle XX, tant per la seva tasca com a compositor i director com pel seu compromís amb la pedagogia. Al Conservatori del Liceu, on exercí de professor, destacà especialment per la seva sensibilitat en l'acompanyament de liederistes. Entre les seves aportacions més rellevants en aquest àmbit es troben les cançons per a veu i orquestra sobre poemes de Jeroni Zanné: *Prec de Madona Elisenda*, *Ros ton cabell, blau ton vestit* i *Uns llavis molls de la fresca rosada*. Aquestes tres cançons, d'una gran finor expressiva, tingueren un pes rellevant dins la seva producció vocal, com ho demostra la inclusió en el concert de comiat que li dedicà l'Orquestra Municipal de València el 1947.

Un prat, ballet en dos actes compost pel seu fill Ricard Lamote de Grignon, fou estrenat per l'Orquestra Pau Casals el 29 d'octubre de 1931 al Palau de la Música Catalana. Avui l'Orquestra Camerata interpretarà les quatre primeres escenes de l'obra: *Jocs i danses vora la font (escenes 1 i 2) i Escena i dansa de l'esglai (escenes 3 i 4)*. La partitura s'obre amb un fragment evocador que recrea la calma d'un prat estiuenc. Aquest ambient idíl·lic, però, es veu alterat per l'aparició d'un goril·la monstruós, que trenca l'harmonia i precipita un desenllaç dramàtic. La crítica de l'època en va lloar la brillant orquestració i la força descriptiva de l'autor: "*El do d'observació minuciosa que posseeix aquest músic, la seva traça admirable a descriure amb exquisida cura el detall i l'encert en la construcció dels desenvolupaments musicals fan que la seva música sigui evocadora i poderosament suggestiva*".

El pardal és una obra per a veus mixtes i orquestra de cambra, composta pel violinista i compositor Joan Manén l'any 1908. Forma part del conjunt *Cors Catalans*, integrat per quatre peces: I) *Papallona i Margarida*, II) *El pardal*, III) *Els dos camins*, IV) *El petit maridet*. Aquest conjunt fou dedicat a l'Orfeó Català, institució amb la qual Manén mantingué vincles artístics. Amb un text d'origen popular –reelaborat pel mateix compositor–, *El pardal* forma part del llegat de glosses compostes a partir de tonades catalanes, un reflex de l'enginy i la sensibilitat de Manén en el tractament del material d'origen popular.

La força de voluntat de Marc Migó és una estrena mundial, una composició per a soprano, cor i orquestra basada en el relat homònim de Quim Monzó, inclòs a *El perquè de tot plegat*. Escrita el 2021 durant la pandèmia, l'obra narra els esforços d'un home per fer parlar una pedra, fins que, en trencar-se, pronuncia una sola paraula: "pa". *"Em fascinava la idea de construir una peça on una sola síl·laba pogués tenir múltiples significats sonors i expressius"*, explica el compositor.

Migó juga amb aquest element fònic a partir de diverses textures explorant la pareidolia sonora i imprimint humor a la música. Per aquest motiu, la instrumentació també té un significat particular*: "Les cordes són a l'escenari, mentre que els metalls són a les balconades de la sala, per aconseguir un efecte estereoscòpic"*, relata l'autor.

Aquest concert, organitzat conjuntament per la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música i l'Associació Joan Manén, posa en valor la riquesa del patrimoni musical català. Del neoclassicisme de Garreta a la contemporaneïtat de Migó, passant per la delicadesa de Joan i Ricard Lamote de Grignon i l'enginy de Manén, traça un diàleg viu entre tradició i modernitat. Una celebració de la diversitat musical catalana que, com la pedra de Monzó, conserva una veu pròpia plena de significats.

Albert Fontelles-Ramonet, intèrpret i doctor en musicologia

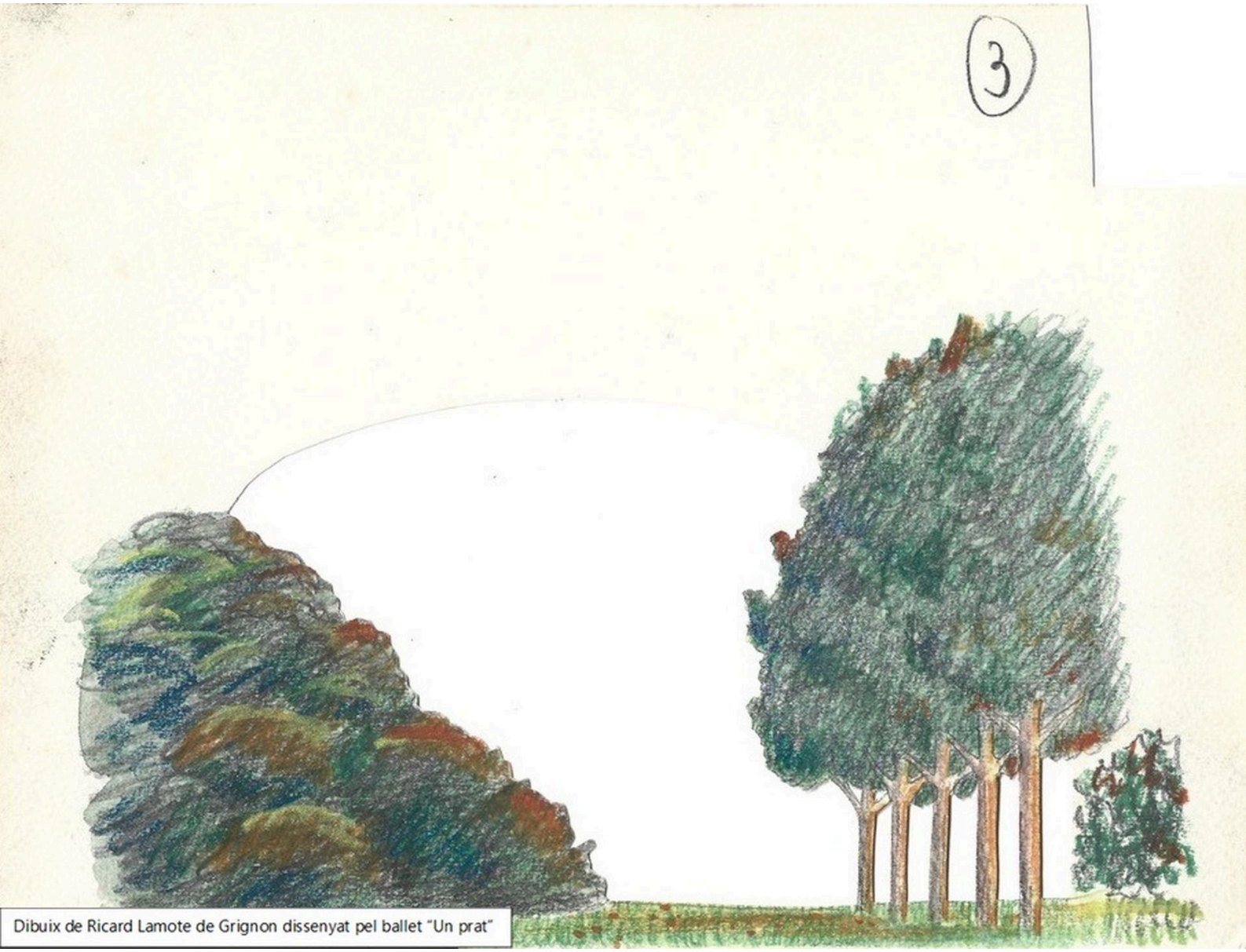

Dibuix de Ricard Lamote de Grignon dissenyat pel ballet "Un prat"

Biografies

Jaime Naya, violí

Nascut l'any 2000, inicià els estudis musicals als cinc anys a l'escola d'alt rendiment Fatkulin Academy, becat per la Comunidad de Madrid, i paral·lelament obtingué el títol professional de música en l'especialitat de violí amb premi fi de grau i premi especial de música de la CAM el 2013. Des del començament de la seva formació ha participat en nombrosos cursos de perfeccionament i rep assíduament *masterclasses* de prestigiosos músics nacionals i internacionals: Kirill Troussov, Pavel Vernikov, Giorgi Dimchevski, Serguei Fatkulin, Mikhaïl Ovrutsky, Tatiana Samouil, Esther Yoo, Aine Suzuki... i la darrera del prestigiós violinista Vadim Repin (organitzada expressament pel Centre Superior Katarina Gurska i el Cicle Golberg). Actualment cursa estudis al Centro Superior de Música Katarina Gurska, becat els cinc darrers anys després d'obtenir el primer premi del Concurs al Talent Musical de la Fundación Katarina Gurska.

Des dels deu anys ha aconseguit nombrosos premis dins i fora del nostre país, entre els quals destaquen els primers premis del Leonid Kogan International Competition for Young Violinists 2020, Concurs al Talent Musical de la Fundación Katarina Gurska (Madrid, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021), Concurs Internacional Villa de Llan 2018, Concurs Nacional de Joves Intèrprets Ciutat de Conca 2017, Young Pianists and Violinists (Lituània, 2016) i Concurs Internacional Ciutat de Vigo (2016); el segon premi i premi del públic del Concurs Internacional Cullerarts de Violí (València, 2019) i també el segon premi del Concours International Grumiaux pour Jeunes Violonistes (Brussel·les, 2018), del Concurs Internacional Witold Rowicki (Polònia, 2017), i així mateix, el premi de fi de grau, primer premi i premi a la millor interpretació del Concurs Internacional Violins per la Pau (Sevilla, 2012).

Debutà l'any 2015 com a solista a l'Auditorio Nacional acompanyat per l'Orquestra Simfònica JMJ, on també ha actuat en diverses ocasions, l'última el mes de maig del 2021. Així mateix, ha estat solista al Palau de la Música de Barcelona, ADDA d'Alacant, Auditorio Edgar Neville de Màlaga, Auditorio Miguel Delibes de Valladolid, Teatro Afundación de Vigo, Teatre Circ d'Oriola, Auditori de Torrevella i Teatro Canónigos de la Granja de Sant Ildefons…

Ha ofert recitals a nombroses sales espanyoles: Museo del Romanticismo de Madrid, Ateneo de Madrid, Centro Cibeles, Casa de la Moneda, teatres de les societats filharmòniques d'Oviedo, Avilés i Gijón, Auditorio Jesús Guridi de Vitòria, Corral de Comedias i Aula de Música d'Alcalá de Henares, Teatro Ideal de Calahorra, Sala Eutherpe de Lleó…

Paral·lelament a la faceta de solista, Jaime Naya desenvolupa una important tasca cambrística, recentment amb recitals amb el pianista Andrey Yarosinsky a Madrid, Lleó i Segòvia, i com a component del Trio Brahms del *Triple Concert* de Beethoven a l'Auditorio Miguel Delibes de Valladolid, sota la batuta del mestre Dimitris Botinis.

Montserrat Seró, soprano

Nascuda a Lleida, hi començà els estudis musicals de violí als sis anys. Inicià la formació en cant líric dos anys abans d'entrar al Conservatori Superior de Música del Liceu i s'especialitzà en lied al Màster de Lied Victoria de los Ángeles a l'ESMUC. L'any 2022 va rebre el primer premi de cant del Concurs Josep Mirabent i Magrans de Sitges i el primer premi del Certamen Internacional de Sarsuela de Valleseco (Gran Canària).

Ha estat semifinalista del Concurs Tenor Viñas, guardonada amb el Premi Ferrer Salat, i ha rebut el tercer premi del Concurs Josep Palet de Martorell. Ha estat becada per la Fundació Victoria de los Ángeles com a LIFE New Artist 2019. Des d'aleshores hi és una artista habitual. Recentment ha estat convidada pel Festival de Peralada per estrenar una obra de Marc Timón. Ha format part de l'espectacle *Jazz Bodes de Fígaro,* creat i dirigit per Paco Mir del Tricicle, que l'ha portat a actuar en diversos teatres del país.

Cor Madrigal

© Antoni Bofill

Va ser fundat per Manuel Cabero el 1951. El 1993 Mireia Barrera n'assumí la direcció i el setembre del 2019 la succeí Pere Lluís Biosca com a director titular. L'activitat del cor se centra en la interpretació del repertori contemporani, tot mostrant un interès especial en la divulgació dels autors catalans. Paral·lelament aborda obres per a cor i orquestra del Barroc i el Classicisme.

El Cor Madrigal ha estat dirigit per grans batutes, com Celibidache, Comissiona, Cambreling, Cao, McCreesh, Decker, Foster, King, Mas, Mena, Pablo Pérez, Pinnock, Pons, Oue, Ros Marbà, Rostropóvitx, Scimone i Vicent. Durant l'etapa en què Manuel Cabero va ser al capdavant, el Cor Madrigal va cantar en l'estrena mundial d'*Atlàntida* de Falla i en la primera audició a Espanya de la *Missa solemnis* de Mozart.

En l'àmbit discogràfic cal destacar l'enregistrament de la música coral de Joaquim Homs, amb motiu del centenari del seu naixement, realitzat per a la Fundació Autor de la SGAE (2007).

Al Gran Teatre del Liceu ha participat a les produccions de les òperes *Kàtia Kabànova* de Janáček, *Oedipe* d'Enesco, *Le portrait de Manon* de Massenet i *Les mamelles de Tirésias* de Poulenc, i a la cantata *La pesta* de Gerhard. El Cor Madrigal ha col·laborat amb l'artista Perejaume en ocasió de l'aniversari de Verdaguer, l'exposició "Amidament de Joan Coromines" i la inauguració de l'exposició "Pessebre Sert" a la Fundació Miró, com també amb la Companyia IT Dansa que dirigeix Catherine Allard.

De les darreres temporades cal remarcar les gires per Euskadi i Andalusia amb l'Orquesta Barroca de Sevilla (*El Messies* de Häendel i *Missa en Si menor* de Bach), amb l'Orquesta Sinfónica de Galícia a la Corunya i Lisboa (*Lobgesang* de Mendelssohn) i amb I Solisti Veneti, i les actuacions als festivals de música antiga de Barcelona i Aranjuez, Cicle Ibercamera al Palau de la Música i al Cicle de Grans Intèrprets de la UAM a l'Auditorio Nacional de Madrid.

La temporada 2011-12 va iniciar una residència artística a l'Auditori Municipal de Vilafranca.

El Cor Canta

© Antoni Bofill

L'Associació Coral El Cor Canta són centenars de veus reunides en un cor participatiu per interpretar obres per a cor simfònic amb orquestres i intèrprets de primer nivell. El seu objectiu és transformar vides a través de la música coral fent accessible l'experiència artística d'alt nivell a persones de totes les edats i condicions. L'Associació treballa per ser un referent internacional d'innovació artística coral que generi transformació emocional i cohesió social.

Va néixer l'any 2018, després de l'experiència viscuda al projecte Canta amb l'OBC organitzat per l'Auditori de Barcelona. La vivència, màgica i intensa, va fer que els cantaires la volguessin perpetuar. Liderats per la direcció d'Elisenda Carrasco, Eva Martínez i Jordi Lluch, cada temporada afronten nous reptes amb l'objectiu de fomentar la creació d'obres noves i promoure la cultura catalana en tots els àmbits.

La identitat d'El Cor Canta, vinculada a la nova creació, durant set anys de feina ininterrompuda ha dut a terme disset estrenes, entre obres d'encàrrec i obres premiades al Concurs de Composició per a Cor i Orquestra El Cor Canta. Entre les obres d'encàrrec, cal destacar *Parlen les dones* d'Elisenda Fábregas, compositora resident del Palau de la Música Catalana la temporada 2023-24, i la reestrena aquesta temporada en format suite de l'òpera *La gata perduda* d'Arnau Tordera. De les obres del concurs, avui podrem escoltar la interpretació de *La força de voluntat* de Marc Migó i Cortés, que va rebre una menció d'honor a la segona edició (2020). Amb el concert *De Catalunya, al món* repetim l'experiència per segona temporada consecutiva de cantar a l'emblemàtic Palau de la Música Catalana.

Orquestra Camerata XXI

© May Zircus

Va ser fundada l'any 1991 amb l'objectiu de promoure la música a la demarcació de Tarragona, amb una visió cultural, social, educativa i de territori. Des d'aleshores ha estat l'orquestra de l'Auditori Pau Casals del Vendrell i del Festival Internacional de Música Pau Casals. Actualment combina la seva residència artística al Teatre Bartrina de Reus i la realització d'una temporada estable de concerts al Teatre Fortuny de la mateixa ciutat. Té el suport de l'Ajuntament de Reus i de la Fundació Privada Camerata XXI.

Camerata XXI treballa per la promoció del patrimoni cultural propi i la cultura com a dinamitzadora del territori amb el projecte En Ruta, i també col·labora activament amb altres entitats culturals, com la Fundació Teatre Fortuny, Associació Joan Manén, Fundació Pau Casals o Associació El Cor Canta.

Han col·laborat amb l'orquestra directors i solistes de reconegut prestigi internacional, com Miguel Ángel Gómez Martínez, Edmon Colomer, Miguel Romea, Koji Kawamoto, Xavier Puig, Thomas Martin, Karl-Heinz Schütz, Ingrid Fuzjko Hemming, Joaquín Achúcarro, Ludmil Angelov, Vasko Vassilev, Wen-Sinn Yang, Tamar Iveri, Michèle Crider, Renato Bruson, Badri Maisuradze i Paata Burchuladze, entre d'altres.

Del 2003 al 2013 el seu director titular va ser Tobias Gossmann. L'Orquestra Camerata XXI ha estat l'orquestra oficial de Tarragona Capital Cultural Europea 2008 i de Reus Capital de la Cultura Catalana 2017. Cal remarcar la reestrena de l'obra *Nova Catalònia* de Joan Manén en el primer concert de la Diada de l'11 de Setembre, al Palau de la Música Catalana, i la gala lírica *Òpera solidària* al Gran Teatre del Liceu, apadrinada per Montserrat Caballé. Com també les interpretacions destacables del ballet *Ariel* i de l'obra *Pandora,* ambdues del vallenc Robert Gerhard. El juny del 2009 i el març del 2013 l'orquestra va fer dues gires pel Japó, en què actuà, entre daltres sales, a l'Òpera de Tòquio i a la Symphony Hall d'Osaka.

Paral·lelament la Fundació Camerata XXI desenvolupa programes educatius i socials per promoure la música com a eina de participació i transformació socials.

Xavier Puig, director

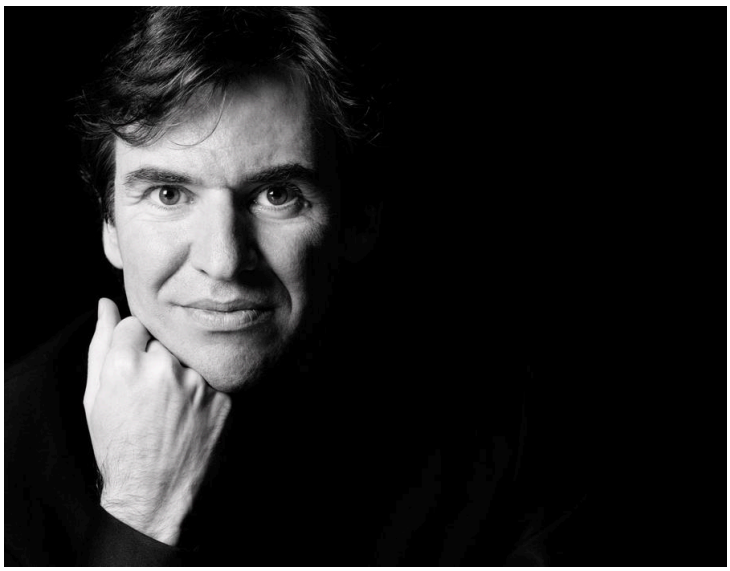

© Ricardo Rios

Nascut a Cervera, començà els estudis musicals amb el piano i el violí al Conservatori Municipal d'aquesta ciutat, per ampliar-los posteriorment al Conservatori Professional de Badalona, on obtingué el títol superior de professor d'harmonia, contrapunt, composició i instrumentació, sota el mestratge de M. A. Hurtado, M. Roger, B. Casablancas i J. Soler.

Paral·lelament s'inicià en la direcció coral als Cursos Internacionals de Direcció Coral de Lleida, on estudià amb els mestres Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay i Jordi Casas. Continuà la seva formació com a director coral als Cursos Europeus de Direcció impartits pel professor Pierre Cao a Catalunya i a l'Academie International de Pontarlier (França).

S'introduí en la direcció orquestral amb el mestre Salvador Mas al Conservatori Superior de Barcelona i al Conservatori de Viena, i el 1999 fou admès a la Universitat de Viena, on cursà els estudis de direcció d'orquestra, sota el mestratge de Leopold Hager.

El març del 2002 guanyà el concurs de la plaça de director assistent de la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE) i el juliol del 2003 el corresponent a la plaça de director assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb la qual ha ofert diversos concerts.

Des del 2018 és el director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV), amb la qual ja estava vinculat per la gira anual de Setmana Santa dedicada al repertori simfonicocoral. És el director titular del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana des del 2018, amb el qual ha recuperat nombrós patrimoni coral català, i dirigeix també l'Orquestra de Girona i el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida des del 2002. En l'àmbit operístic fundà la companyia Òpera de Tres Rals, dedicada a l'òpera de petit format, i ha dirigit diversos títols del cicle Òpera a Catalunya de Sabadell i del cicle Òpera al Palau.

Com a director convidat ha dirigit l'Orquesta Nacional de España (ONE), Orquesta y Coro de RTVE, Orquesta Sinfónica de Navarra, les orquestres de Granada i Extremadura, Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, Camerata Eduard Toldrà i l'Orquestra Terrassa 48.

És professor d'orquestra i direcció a l'ESMUC. Ha estat director convidat de nombroses orquestres de joves i actualment dirigeix el Curs de Direcció de l'Orquestra Terrassa 48.

Ha enregistrat obra d'autors catalans i diversos programes divulgatius per a TV3. Fou director artístic de les sis primeres edicions del Festival de Pasqua de Cervera, dedicat a la música clàssica catalana, que fundà el 2011.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius exclusius disponibles gratuïtament a **palaudigital.cat**

Veure ara

Textos

Joan Lamote de Grignon (1872-1949)
Tres Cançons sobre poemes de Jeroni Zanné (1873-1934)

Prec de Madona Elisenda

Trobaire amic; vos qui sabeu dir, bellament, galanes coses
i amb vostres versos escampeu la dolça flaire de les roses,
mireu mos ulls i si hi trobeu un tema bo per fer-hi gloses,
que canti alegre vostra veu i emmudiran els cors d'aloses.

Quan el sonet serà acabat
mon tendre cor vos serà dat;
sereu mon rei!, sereu ma joia!
I reclinada en vostre si
versos a doll vos faré dir.
Vos sou el mestre i jo la noia.

Ros ton cabell, blau ton vestit

Ros ton cabell, blau ton vestit,
negres tos ulls com negra nit.

Místic perfum, flor virginal,
gaia visió del temps vernal.

Vagues, subtil, com un encens,
mon ésser tot màgica ullprens.

Guaita ara a mi, gira l'esguard,
Àngel després d'un dolç esbart.

No m'has sentit, tresor volgut?
Passes de llarg? Oh, Joventut!

Uns llavis molls de la fresca rosada

Uns llavis molls de la fresca rosada sent el meu cor;
mos ulls se perden per entre l'onada d'uns cabells d'or;
floreix d'Abril l'alegria suprema, el cel és blau;
el Sol radia gojós com l'emblema d'eterna pau.

Lloem el místic retorn de les roses, la llum gentil;
el cel és gai de l'orquestra d'aloses, regna l'Abril;
pels aires vola la gaia estridència dels galls desperts,
cantem germans la florida presència dels arbres verds.

Joan Manén (1883-1971)
El Pardal (text popular ampliat per Joan Manén)

Una cançoneta nova, jo vos diré,
del pardal quan s'ajocava sota *orangé*.
El pardal quan s'ajocava feia remor,
per veure si el sentiria la seva amor.
Seva amor és dins la cambra que no en sent res.

Les onze hores són tocades, ves-te a acotxar.
No m'acotxo pas encara, vaig de camí
som fet una prometença a Sant Magí.
Quan a Sant Magí vaig ésser, vaig suplicar
que em deixés anar a mes terres per festejar.

Quan vaig ser a mes terres, jo hi encontrí
tres amors que n'hi tenia allí.
Tres galanes que tenia eix ocellet
Mariana, Petronel·la i Isabelet.

Tres amors que n'hi tenia quan els trobí
els vaig donar una Creueta de Sant Magí.
Ella li'n fa: no és hora, quan m'haureu demanadeta
llavors serà raó.

Heus aquí la cançó nova del pardal i els seus tres amors!

Marc Migó (1993)
La força de voluntat (Basat en un conte de Quim Monzó (1952))

L’home porfidiós sap que es tracta tan sols de tenir [...] la voluntat ferma d’aconseguir-ho. No hi ha més històries, ni enigmes de cap mena. S'agenolla, abaixa el tors fins que la cara li queda a un pam de la pedra (una pedra un xic allargada, arrodonida, grisa) i vocalitza amb claredat:

—Pa.

Durant una estona mira la pedra fixament, clavant els ulls en cada irregularitat, mirant de copsar-la del tot, fins que la pedra es converteixi en una prolongació [...] d’ell mateix. És al pic del migdia; la brisa compensa l’esplendor del sol. [...]

—Pa.

Ha triat "pa" perquè sempre ha sentit a dir que és el primer que diuen els nens, [...] la síl·laba més fàcil per engegar a parlar.

—Pa.

La pedra continua en silenci. L’home porfidiós somriu. No es rendeix fàcilment davant de les adversitats.

[...]

—Pa [...]

La pedra calla [...]

[Pa
La pedra calla.]

—Pa pa pa pa pa pa. Pa!

Cap resposta. L’home torna a somriure, s’acaricia la barbeta [...] i es posa dret. [...]

—PAAA!!!

L’aparent indiferència del mineral l’entendreix. L’acaricia amb els capcirons dels dits. [...]

—Pedra. Hola, pedra. Pedra. Pedra... [...] Va, digues: pa.

La pedra no diu res. L'home porfidiós li fa un petó. [...]

—[Pedra. Hola, pedra]. No et demano res que no puguis fer amb una mica d'esforç. Ara ho repetiré una altre cop. I tu, tot seguit, ho repetiràs amb mi. Entesos? [...] Va, digues: pa.

Para l'orella contra la superfície de la pedra, a veure si els esforços d'aquesta es tradueixen ni que sigui en un xiuxiueig. Però no:silenci. El silenci més absolut. L'home porfidiós inspira profundament i torna a la càrrega. Ofereix nous arguments a la pedra, li explica per qué li deu costar tant d'esforç parlar i com ho ha de fer per sortir-se'n. [...] Porta la pedra a casa. [...] La deixa descansar tota la nit. L'endemà al matí li desitja bon dia, la renta amb cura, sota el raig de l'aixeta, amb aigua tèbia: ni massa freda ni massa calenta. Després la treu al balcó. Des del balcó es veu tota la vall, amb els xalet dels estiuejants escamptats, una punta de l'estany i, al lluny, els llums de l'autopista. [...]

Tres dies més tard, l'home porfidiós fa veure que s'empipa:
—Molt bé. Si no vols no parlis. Et penses que no m'adono del teu menyspreu tàcit? [...] Només et dic una cosa: de mi no s'en burla ningú.

L'home porfidiós agafa la pedra [...], l'estreny (tant que la cara acaba per posar-se-li vermella) i finalment la llança amb força. Al cel, la pedra descriu un arc: per damunt de la vall, dels xalets i de les piscines dels estiuejants [...], per damunt de l'autopista bastant buida de cotxes [...], fins que cau al bell mig d'una plaça, als peus d'uns turistes alemanys que fotografien amb tanta atenció la catedral que no s'adonen dela caiguda de la pedra, que xoca amb les llambordes i, trencant-se, deixar anar un so sec bastant semblant a "pa!".

© 1993, 1999 Quim Monzó. Drets exclusius d'edició: Quaderns Crema, S.A.U.
Repoduït amb permís de Quaderns Crema S.A.U.

Nota: [...] apareix quan el compositor ha omès part del text original.
Les paraules entre claudators han estat repetides. El nombre total de "pas" que el cor canta i crida és molt superior al que aquí es mostra.

Essència
Palau
Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic
Reserva ara
la teva visita!

També et pot interessar...

La Casa dels Cants
Dissabte, 24.05.25 – 22 h
Sala de Concerts

—*Requiem* de Mozart

Cor Jove de l'Orfeó Català
Orquestra Universitat de València
Hilari García Gàzquez, director

W. A. Mozart: *Requiem en Re menor, KV 626*

Preus: 30 i 45 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Antigues Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquimia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Mª. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ